

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobkyně: **L.-O. U.**, Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** (původně: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**), se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26.1.2010, CPR-12404/ČJ-2009-9CPR-C241,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání na území České republiky, vydaného Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Brno, Inspektorátem cizinecké policie Znojmo, detašovaným pracovištěm (dále jen "správní orgán I. stupně"), pod č.j: CPBR-01047/CI-2009-064068, dne 28. 07. 2009, podle ustanovení § 46 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb.

Žalobkyně navrhuje, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně z následujících důvodů:

1. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že důvodem pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně byla skutečnost, že tato neplní účel pobytu, pro který jí bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno. V průběhu správního řízení před správním orgánem 1. stupně však žalobkyně v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí požádala správní orgán 1. stupně o přerušení správního řízení a předložila mu žádost o vydání povolení k zaměstnání, která byla u Úřadu práce Brno - město podána dne 17.7.2009. S ohledem na tuto skutečnost má žalobkyně za to, že bylo povinností správního orgánu 1. stupně přerušit řízení ve smyslu ustanovení §64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., neboť je toho názoru, že řízení o vydání povolení k zaměstnání má ve vztahu ke správnímu řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu povahu řízení o předběžné otázce. V průběhu správního řízení tak žalobkyně správnímu orgánu 1. stupně předložila doklad o tom, že tento účel splňuje, neboť její nový zaměstnavatel požádal u příslušného úřadu práce o vydání povolení k zaměstnání.

2. Žalobkyně namítá, že v rámci vedeného správního řízení před správním orgánem 1. stupně jí nebyla v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. dána možnost před vydáním rozhodnutí vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Toto právo nebylo žalobkyni umožněno zákonem předpokládaným způsobem. V oznámení o zahájení správního řízení, které bylo žalobkyni doručeno dne 3. 7. 2009 sice byla stanovena lhůta, v jaké tato mohla toto své právo uplatnit, nicméně v průběhu této lhůty byl ze strany žalobkyně v rámci vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí podán návrh na přerušení správního řízení, o kterém bylo správním orgánem 1. stupně rozhodnuto po uplynutí lhůty k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí a vzhledem k tomu, že po lhůtě stanovené správním orgánem 1. stupně k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, byly správním orgánem 1. stupně činěny v rámci správního řízení další úkony, viz vydání usnesení dne 22. 7. 2009, bylo povinností správního orgánu I. stupně opětovně žalobkyni vyrozumět o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 z. č. 500/2004 Sb. Vzhledem k tomu, že tak správní orgán I. stupně neučinil, zkrátil tímto postupem žalobkyni na jejích, čímž správní orgán I. stupně postupoval v rámci správního řízení mimo jiné v rozporu s ustanovením § 4 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Postupem správního orgánu bylo žalobkyni upřeno její základní procesní právo, vyplývající nejen z ustanovení § 36 odst. 3 z.č. 500/2004 Sb. ale i z Listiny základních práva svobod, a to z práva na spravedlivý proces.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě k námitce žalobkyně, že bylo povinností správního orgánu I. stupně přerušit řízení ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., neboť řízení o vydání povolení k zaměstnání má ve vztahu ke správnímu řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu povahu řízení o předběžné otázce, ředitelství služby cizinecké policie uvádí následující. Správní orgán nemůže řízení o vydání povolení k zaměstnání vzít jako předběžnou otázku, protože je dle ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. povinen zrušit platné povolení k pobytu, když cizinec neplní účel pobytu. Pokud žalobkyně uvádí, že z díkce § 42 zákona č. 326/1999 Sb. nevyplyvá, že cizinec musí plnit účel pobytu po celou dobu povoleného pobytu, pak žalovaný poukázal na skutečnost, že žádá-li cizinec o povolení pobytu, jako zákonnou náležitost musí doložit i účel pobytu. S odkazem na ustanovení § 37 odst. 1 b) zákona č. 326/1999 Sb., neplní-li cizinec účel pobytu, pak policie zruší povolení k pobytu. Z tohoto je jednoznačné, že je cizinec povinen plnit po celou dobu povoleného pobytu, jinak pobyt na území České republiky nemá oporu v zákoně č. 326/1999 Sb. Žalovaný dále k tomu uvedl, že není v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb., jestliže je cizinci na území České republiky povolen pobyt za určitým účelem, a cizinec v rámci povoleného pobytu jej svévolně přestane plnit, aby i tehdy zůstal na území. Orgán státní moci - cizinecká policie je tím orgánem, který kontroluje legální i nelegální migraci cizinců na území České republiky a není v zájmu České republiky, aby zde

pobývali cizinci, kteří tímto způsobem zneužívají účel povoleného pobytu a pobývají zde bez jakéhokoliv účelu. V tomto případě proto nemá řízení o vydání povolení k zaměstnání ve vztahu ke správnímu řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu povahu řízení o předběžné otázce. Předmětné řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zahájil správní orgán I. stupně z moci úřední dle § 46 zákona č. 500/2004 Sb. a postupoval dle § 64 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Dle ustanovení § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. přeruší řízení na požádání žadatele pouze v řízení o žádosti. S ohledem na skutečnost, že předmětné řízení bylo zahájeno z moci úřední, dispozitivní právo by měla žalobkyně pouze v řízení o žádosti nikoliv v řízení z moci úřední. Pro úplnost ředitelství služby cizinecké policie uvádí, že předmětem řízení podle § 46 odst. 1, ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. tj. řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, bylo posouzení, zda existují podmínky pro ponechání dlouhodobého pobytu v platnosti. Nebyly-li takové podmínky přítomny, tj. v daném případě chyběla podmínka plnění účelu pobytu, bylo na místě rozhodnout o zrušení platnosti takového pobytu. Skutečnost, že žalobkyně podala na příslušném úřadu práce žádost o povolení k zaměstnání, nebyla předmětem řízení o zrušení platnosti dlouhodobého pobytu. Správní orgán má podle ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. povinnost konat, přičemž jediná výjimka, kterou zákon č. 326/1999 Sb. stanoví, je obsažena v § 46 odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. K námitce žalobkyně, že rozhodnutí odvolacího orgánu trpí vadou ve smyslu § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v úplném znění, neboť odvolací orgán se v rámci odvolacího řízení nevypořádal s novou skutečností, a to s předloženým povolením k zaměstnání, ředitelství služby cizinecké policie uvádí následující. Žalovaný uzavřel, že spisovým materiálem je doloženo, že se touto skutečností zabýval, neboť ve svém rozhodnutí konstatoval, že „žalobkyně neplnila od 01.05.2009 účel pobytu, pro který jí bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno a předložení povolení k zaměstnání s platností ode dne 04.09.2009 do 28.02.2011 nic nemění na skutečnosti, že v době od **01. 05. 2009 do 03. 09. 2009 neměla platné povolení k zaměstnání.**“

Městský soud v Praze napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť s tímto postupem obě strany sporu vyslovily souhlas.

V rámci první žalobní námítky žalobkyně tvrdila, „V průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně však žalobkyně v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí požádala správní orgán I. stupně o přerušení správního řízení a předložila mu žádost o vydání povolení k zaměstnání, která byla u Úřadu práce Brno - město podána dne 17.7.2009.“, a měla za to, že bylo povinností správního orgánu této žádosti vyhovět dle ust. § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s.ř.“).

Podle § 64 odst. 1 písm. c) s.ř. :

„Správní orgán může řízení usnesením přerušit probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán

1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a),

2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo

3. učinil úkon podle § 57 odst. 4;

za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce,“

V řízení žádná z uvedených skutečností nenastala. Podání žádosti úřadu práce o vydání povolení k zaměstnání v řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nemá povahu řízení o předběžné otázce. Řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zahájil správní orgán I. stupně z moci úřední dle § 46 zákona č. 500/2004 Sb. a postupoval dle § 64 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Povinnost správního orgánu přerušit řízení na základě žádosti účastníka (žadatele) může nastat dle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. pouze v řízení o žádosti, nikoliv tedy v řízení zahájeném z moci úřední. Argumentace žalovaného, že předmětné řízení bylo zahájeno z moci úřední a dispozitivní právo proto žalobkyně pro žádost o přerušení řízení neměla je správná. Předmětem řízení bylo posouzení podle § 46 odst. 1, ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., zda existují podmínky pro ponechání dlouhodobého pobytu v platnosti. V daném případě při zahájení řízení správní orgán zjistil, že žalobkyně neplní účel pobytu po celou dobu pobytu, skutečnost, zda-li poté případně začne opět plnit účel pobytu, nemá v řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu významu, právě proto, že účel pobytu **po celou dobu** pobytu cizinka neplnila a podnikat kroky pro získání práce včetně podání žádosti úřadu práce o vydání povolení k zaměstnání začala až po zahájení správního řízení o zrušení platnosti povolení. Tyto skutečnosti vyplývají ze správního spisu. Žalobkyni byl povolen přechodný pobyt na území České republiky na vízum nad 90 dnů za účelem zaměstnání s platností ode dne 19.09.2007 do 31.07.2008. Následně jí bylo na území České republiky uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností ode dne 01.08.2008 do 31.07.2009. Dne 26.05.2009 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno sdělení zaměstnavatele žalobkyně o předčasném ukončení zaměstnání účastníci řízení na základě dohody ke dni 30.04.2009. Úřad práce ve Znojmě potvrdil, že oprávnění k zaměstnání účastníci řízení zaniklo dne 30.04.2009 v souladu s § 100 odst. 1 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. Správní orgán I. stupně zahájil dne 03.07.2009 s žalobkyní správní řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle ustanovení § 46 odst. 1, v návaznosti na ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., z toho důvodu, že žalobkyně neplní účel, pro který jí bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno.

V druhé žalobní námitce žalobkyně namítá, že nebyla ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. poučena o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladu, způsobu jeho zjištění a případně navrhnout jeho doplnění.

Námitka není důvodná. Žalobkyně se dne 17.07.2009, prostřednictvím zmocněnce, vyjádřila k podkladům pro rozhodnutí. Ve vyjádření uvedla, že k datu 17.07.2009 plní účel, pro který jí bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno a zajistila si nové zaměstnání. Tuto skutečnost doložila žádostí o vydání pracovního povolení, které bylo podáno dne 17.07.2009 u příslušného úřadu práce. Následně správní spis **nebyl již doplňován o další podklady** pro rozhodnutí žalobkyni, které nebyla součástí správního spisu ke dni 17.7.2009. Usnesení o zamítnutí žádosti žalobkyně o přerušení řízení ve věci řízení, není podkladem pro rozhodnutí, jde o procesní rozhodnutí, které nijak neobjasňuje skutkový stav věci, navíc usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 24.07.2009 prostřednictvím zmocněného zástupce, a byl proti tomuto usnesení podán opravný prostředek. Správní spis nebyl doplňován o žádné podklady pro rozhodnutí s kterými by žalobkyně nebyla seznámena dne 17.07.2009 a žalobkyně také neučinila vůči správnímu orgánu jakýkoliv podnět, který by mohl objasnit skutečný stav věci a souvisel by s předmětem řízení, proto poučovat § 36 odst. 3 zákona č.

500/2004 Sb., žalobkyni o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, nebyl správní orgán opětovně povinen.

Soud proto neshledal námitky žalobkyně opodstatněnými a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. proto zamítl jako nedůvodnou.

Pokud jde o náklady řízení, soud opřel svůj výrok o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, náklady řízení mu však nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. prosince 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu